ბარიტონი

ფასი 10.000 მ.

რედაქციის მისამართი: პუშკინის ქუჩა ბელეფ. 8—04

განცხადების ფასი: სტრიქ. 20.000 ხელის მოწერა სამი თვით: 200.000 მ.

კვირეულად სალიტერატურო და ინფორმაციის გაზეთი

№ 12 ორშაბათი 25 სექტემბერი № 12

ს. მ. შ. ს.

ცენტრალური სავაჭრო სამართველო

უნივერსალური მაღაზიები № 1 და 3

1) სოლის ბაზარი (ქარგალი ყოფ. ბაბოშვილი) 3) სასტლის, 8 (ყოფ. ალშაფარის

შემოდგომის ხეზონისთვის

მაღალი ხარისხის ტანსაცმელი ბალთებით და გამოყენებულ-გასაყიდი

მალის ქოვილი

შემოიტანა ყველა ფერების ფრაკი ეფუტის და ქალების პალტოებისთვის ბალის ბატერეები ყველა და ქალის კოსტიუმ. ფეხსაცმელი ბამბაკეთა კოსტიუმ.

აბრეშუმი.

აბრეშუმების კრეპონი „ლიუსი" და სხვ.

ტრიკოტაჟი:

დიკტები „ბალი" აბრეშუმის, სპეციალური ყველა ფერების . . . ბალის, ბავშვების და ქალების სვეტერები ბალის, ქალთათვის, ბავშვების, ვიდების ჩელქები აბრეშუმის, ფილტრისფერი ბალის და ფერების ქალთათვის და ბავშვებისთვის. ნასტები ბამბაკეთისთვის, ფილტიოსის ყველა ბალის.

დიდი არჩევანი:

ქალალდის ქსოვილები

ბატისტი ნალი, რომ ბეჭედი. ბრესლონი ფლანელი, ბალებში, ბოტლინკა სატინი.

შეკერილი საცვლები ბამბაკეთისთვის

ჭერჭელი

სამხარეული, ბინანჭარით სასადილო ყოველგვარი ბუმეულობა

კალანტერია, პარფიუმერია (ამბრეკარეთის.) შეკერილი ტანისამოსი:

ბამბაკების ბალის კოსტიუმი ტყავის კოსტიუმების კომბლეკტი ბალტოები ქალების და ბამბაკების

შეკერილი ფეხსაცმელები ქალთათვის

ბამბაკეთისთვის ხაუთარი სახელოსნოში მიიღება შეკეთება ყოველგვარ ფეხსაცმელზე

ბაზარი № 2 ქარაფან-სარაი ტამბაშევისა

კონიაკები და არაყი ხარაჯეთისა „არგო"

ღვინო სამეთი ყველა ჯარანების.

ბაბარონები სოლიდნი, სამეთი, ეფექტიანი, ფელიკატეს, საფო. არისტოკრატიული და სხვ.

მიღებულია ახალი სამეთი ბაბარონები ფანტაზიზომიერია.

პროფეკტორის. წევრებისთვის 10 პროც. დაკლებით.

სახალხო მომარაგების კომისარიატი

ს. ს. ს. რ.

უნივერსალური მაღაზია

№ 1

სასტლის-ჯ. ყოფილ ლერმონტოვის მაღაზია

მიღებულია ფართლეულობის ახალი პარტიები:

ცნობილი ვინის ფორმის „ბოპერ"-ის ფეხსაცმელი, გალოშები, საფალანტერიო საქონელი, ბინის ჭურჭელი, ალუმინის, ემალის და სხვ. ფართო მოხმარების საგნები.

უცვლელი ფასები.

პროფკავშირის წევრებს 10% დაკლება.

სასოფლო მეურნეობისათვის

ყველაფერს საჭიროს

№ 2 მაღაზია

ალექსიოფის ქუჩის. ხელოსნთა კლუბის პირდაპირ.

სამეურნეო იარაღები:

გუთნები, სოფლები, ცხენის ფოკბები, სათიბავები, ბიბილეტიტორები, სასარაფორები და სხვ., თუნუქ-ფანჯრის ბინები ინსტრუმენტები ლერსმენი, ლერმები, ფერადები, ბრეზენტები, ჩექმები, ყანფი, ბოლინდი, ბამბაბანი და სხვ.

სასოფლო მეურნეობისთვის საჭირო მასალები.

სასურსათო მაღაზია № 3

სადგურის ქ. ამერ კავკასიის რკინის გზათა სამმართველოს შესავლის პირდაპირ.

საბაზრო ფასებზედ ნაკლებ:

ფქვილი, ბრინჯი, ბარბალი, ქიტა, ნარჩენი, დაკრეფილი თევზ. ქერი.

საკომერციო

გაფუოფილება

ევანგელოვის ქუჩა № 2.

ყიდულობს:

ბრეზენტს, ფარანს, ბრეზენტის ბარეს და სხვ. ნედლ ბასალას, სუფთა სანოვაგეს და ფართო მოხმარების საგნებს, როგორც ნაღდზედ ისე საკონელზედ გაცვლით.

ფოსტა ბაზრისთვის

№ 1 სასტლის-ჯ. ყოფილ ლერმონტოვის მაღაზია

ბინა

ბინა ბინა ბინა

წინადაც თეატრებზე, კინოებზე და ყველა ასეთ დაწესებულებებზე. ეს ფონდი გადადებულ იქნას მხატვრ ხელოვნებისთვის, ეს ფონდი უნდა გადაეცეს ხელოვანთა კავშირებს, რომ მათ არსებობას მიეცეს აზრი. ეს მით უმეტეს შესაძლებელია, რომ საზოგადოთ გადასახადის პრინციპი ღღეს გამარჯვებულია და ამის გარდა შეიძლება შემცირება „პომგოლის“ მეგარას რომლის ლიკვიდაციაზე კიდეც ლაპარაკობენ შიშველობის შემცირებას გამო.

ყოველ შემთხვევაში ეს ერთად ერთი გამოსავალია, რომ სრულიად არ მოიპოვოს ფიზიკის ხსენება საქართველოში და შეუდგეს ხელოვნების კრიზისი.

ჩვენ ამ საკითხს კიდევ დაბეჭდავ ნდებით და წამოვაყენებთ კონკრეტულ გეგმას.

ეს საკითხი ალბათ მომავალ მწერალთა და ხელოვანთა კონფერენციაზეც დაისმება განსახილველად.

ვარამ გაგელი.

პრესსა

გაზ. „ლომონის № 3, დაბეჭდილია კ. ა.-ს წერილი ქართულ რეპერტუარის შესახებ.

ჩვენს თეატრს წარსულში ჰქონდა გარკვეული სახე დრამატული ლიტერატურის მეობებით.

ეხლა?

ეხლა ეს სახე ალარა აქვს. რატომ? იმიტომ რომ თეატრს რეპერტუარი არა აქვს და თუ აქვს, მეტად მცირე.

დანამდვილებით შეიძლება ითქვას, რომ ამ უკანასკნელ 16 წლის განმავლობაში ქართულ დრამატულ ლიტერატურას რომ შეეწირა რაც თვალსაჩინო, ჩვენი თეატრიც დღეანდელ მდგომარეობაში არ ჩავარდებოდა.!

თანდათან, მარადიული მეტად ნელი ნაბიჯით, მაგრამ მაინც შესაშნაველად ეტყობა განახლება ჩვენს რეპერტუარს და აქედან ჩვენს თეატრსაც უკვე შეიძლება შეეშნიოთ ზოგიერთი რეფორმა ახალი სტილი და მანერა. განსაკუთრებით კი ბოლ ახალგაზრდა მსახიობთა ნიჭის ზრდა განვითარების მეტად სიმპატიური ხასიათი ემჩნეოდა. ამიტომ ამ მხრივ, ჩვენი თეატრის მომავალ იმედს თვალი ეჭვერეთ და გვერწმუნა რომ ახალი დრამატიულ ლიტერატურის შეკნით, გამოინახება ახალი საშუალებანიც ჩვენი სცენის ჯერ—ვან სიმაღლეზე დაყენებისა.

მაგრამ მარტო ეროვ-ცხოვრების კომედია არა კმარა ამისთვის.

რეპერტუარი უნდა შეიკნას კლასიკოსთა შესწავლითაც ეამისობა ჩვენს თეატრს არ, ეამოიდგეს. მაგრამ აქაც დიდი სიფრთხილეა საჭირო. თარგმნელ ავტორებს დიდი გარჩევა და დაკვირვება სჭირდა. წარსულში ჩვენი თეატრის რეპერტუარი რუსეთის ავტორთა პიესების თარგმანებით იკვებოდა. შეიძლება ამ გარემოებამ ერთგვარი სამსახური გაუწია ჩვენს თეატრს, მაგრამ ასეთ სისტემის განმეორება დიდი შეცდომა იქნებოდა.

რუსეთის დრამატურგებს ჩვენი ხალხი ჯერ ეგეება. ჩვენ რამდენჯერმე გვქონია შემთხვევა აქ თბილისში გვენახა საუკეთესო წარმომადგენელნი რუსეთის სათეატრო ძალებისა და მათი ნიჭიერი თამაში რუსულ პიესებისა. მსახიობთა თამაშით და ტექნიკით საზოგადოება აღტაცებაში მოდიოდა, ხოლო პიესების შინაარსი და მათი ლიტერატურული ბერხი, მხოლოდ ძალა მცირედი საზოგადოებას. ქართველები სულ სხვანაირად ვართ ფსიქოლოგიურად განწყობილნი და ჩვენთვის ყველაფერს მოსაწყენი და გაუგებარია ჩრდილოეთის ხალხის სულისკვეთებანი. ამიტომ ანდრეევები, გორკები, ჩეხოვები ჩვენთვის ცარიელი ბგერაა და სხვა არაფერი ჩვენთვის, ტემპერამენტი საჭირო, რომანტიკა გმირობა! და ეს ეს უნდა ვეახლოვდეს რეპერტუარის დადგენის დროს.

ქართული თეატრის რეპერტუარი მატარებელია ასეთის ტრადიციის: ყოფა-ცხოვრების პიესები, გმირულ-რომანტიული დრამა და უცხო ავტორთა კლასიკოსებისა—

ეი ეს არის მომავალშიც ჩვენი თეატრის გზა.“

გალვიძებული კონსერვატორი

ძლიერად წამოიკრა პროზის საკითხი თითქმის იმავე სიძლიერით, როგორც ღეღნის წინათ.

ის, რაც დაიწერა პროზაზე, ცხადყოფს მის შინაგან და გარეგან ძალას. პროზა არც ისე ყური სთრევდა და პრიმიტიული გამოდგა. ღეღნის გაჯანსაღებისთვის ასეთი საკითხიც სდგას—არ იყოს საგრძნობი საწყალი ლეგენდა პროზას შორის და შეიძლება ამან ისევ ნასნას პოეზია კატასტროფისგან. (ეს ჯიშებს შერევას ან ხეხილის დამენას გეგონებს)

პროზა ძლიერი გამოდგა რიტმით. ეეშვილის და გოგოლის პროზაზე ღღეს ტომები იწერება. პროზის ახალიზმა ჩვენს თეატრს არ, ეამოიდგება. მაგრამ აქაც დიდი სიფრთხილეა საჭირო. თარგმნელ ავტორებს დიდი გარჩევა და დაკვირვება სჭირდა. წარსულში ჩვენი თეატრის რეპერტუარი რუსეთის ავტორთა პიესების თარგმანებით იკვებოდა. შეიძლება ამ გარემოებამ ერთგვარი სამსახური გაუწია ჩვენს თეატრს, მაგრამ ასეთ სისტემის განმეორება დიდი შეცდომა იქნებოდა.

რუსეთის დრამატურგებს ჩვენი ხალხი ჯერ ეგეება. ჩვენ რამდენჯერმე გვქონია შემთხვევა აქ თბილისში გვენახა საუკეთესო წარმომადგენელნი რუსეთის სათეატრო ძალებისა და მათი ნიჭიერი თამაში რუსულ პიესებისა. მსახიობთა თამაშით და ტექნიკით საზოგადოება აღტაცებაში მოდიოდა, ხოლო პიესების შინაარსი და მათი ლიტერატურული ბერხი, მხოლოდ ძალა მცირედი საზოგადოებას. ქართველები სულ სხვანაირად ვართ ფსიქოლოგიურად განწყობილნი და ჩვენთვის ყველაფერს მოსაწყენი და გაუგებარია ჩრდილოეთის ხალხის სულისკვეთებანი. ამიტომ ანდრეევები, გორკები, ჩეხოვები ჩვენთვის ცარიელი ბგერაა და სხვა არაფერი ჩვენთვის, ტემპერამენტი საჭირო, რომანტიკა გმირობა! და ეს ეს უნდა ვეახლოვდეს რეპერტუარის დადგენის დროს.

ქართული თეატრის რეპერტუარი მატარებელია ასეთის ტრადიციის: ყოფა-ცხოვრების პიესები, გმირულ-რომანტიული დრამა და უცხო ავტორთა კლასიკოსებისა—

ეი ეს არის მომავალშიც ჩვენი თეატრის გზა.“

ეძიებს კიდევ დიდხანს ვერ მოიძებნის გზა. მაგრამ ითვალ პოლიტიკა სინტეტიკოა. ამ მხრივ ასანიშნავია ახალგაზდა რომანისტი ფრანგი მარსელ ფარბრი, რომელმაც დაწერა რომანი ეკლესიონალიდ. ითვალ რომანი შედ ორ ანარის, ამიტომ შეუძლებელია რამეს თქმა ფერარიზე და ჯერჯერობით უნდა ეცდა მოვალოთ ის მხოლოდ როგორც ფაქტი რომ დაიწერა ახალი გზების ძებნა. ფერარის წერილიდან ეტყობა ეკლესიონალ რომანზე ვერ გამოიტანეთ სრულ რამეს და მაინი ეფერი ფარეფენდენით, რომ ძნელია პერსონაჟის მოყვანა რომანისთვის. მაგრამ სინტეტიკოა, რომ ფარარს ამაზედ სწამს პროზა ხედავს მასში დიდ პოტენციალურ ძალას.

ეს შეა „შესაძლებლათ მიგვაჩნია რომანი ნიკოლის, ალანეტების და რომანი შენი კოსმოგონიური“-ამბობს ფერარი ამაში დაიტვალს ეგეესანსს „A Rebours“ ნახევრად ნიკოლის ფარული ცხოვრებაა. ნიკოლის სიკეთეე დაგვანახა ავრეთვე როდენბახმა მისი ანტიკეთის საათების ცხოვრება გადასულ საუკუნეების მისტიკაა. რომანი კოსმოგონიური ვერ ასცდება ანტიკეს, ხოლო შესაძლებელია უკანასკნელმა ახალი განთიადი მიიღოს.

პროზისათვის ყველაფერი ეს ახალი არია. ეს მხოლოდ ლოგიური განვითარებაა მისი ძალიერი ბუნების.

რომელ გზით წავა ეს დაგეგმილი ძალა, რომელიც ამდენს ხანს დიდი ტანჯვა იყო ეზერეკის დასარჯავად ჯერ გამოტრკეველი.

ცხადია მხოლოდ ერთი, რომ მისი გაღვიძება ქართველს ღაეშვეგეესება.

ღღეს უკვე მოსალოდნელია პროზის ის სამარცხვინო სახელი, როცა ცეკ ღეეს ხროზას ეძახდენ.

პროზა ლირსეულად შეეიდა პოეზიაში და ვინ იცის, შეიძლება ახლა მომავალში მან ბეგენრეზე წაიეანოს ხვა ვინმეც.

სერგეი ალდიაშვილი.

სწავლის გადასახადის შეტოლება

ეროვნულ და საზოგადო სასწავლებლებში.

განათლების კომისარიატმა გამოიკვლია შემდეგი დადგენილება: ვიცოდეთ! რა შეეტყველათ სწავლა განათლების უფასოთ წარმოებისას სკოლის ყველა საფეხურებზე, და მის განხორციელების ეაყენებთ რა ერთ ძირითად საკითხთან ეხლანდელ დრის, რა რესპუბლიკა განიცდის ფიდ ეკონომიურს და ფინანსიურ კრიზისს მხოლოდ ეუკეთესლობის გამო გვახდება საჭიროა პრინციპის გადახვევა. და სახალხო განათლების კომისარიატი ადგენს:

ყველა უმაღლეს და საშუალ ტექნიკურებსა და სხვადასხვაგვარ სასწავლებლებში 1922-და 1923 წლის სასწავლო წელიდან შემოღებულ იქნას სწავლის ფასი ეულეს სასწავლებლებში 2,500.000 წელიწადში და 1.250.000 მ. ნახევარ წელში, საშუალოში 1.500.000 ოყრეთ ორ ნაწილად.

ამის შემდეგ გამოიტანდებული ის პარაგრაფები, რომელნიც იძლევიან ლეგიტებს და ამ ანაკისტეულებებს სწავლის ფასისგან: სწავლის ბორსგან თავისუფლდებიან შემდეგნი: პროფესიონალის წევრებისა, ნოდეს ინვალიდნი, საბჭოთა მოსამსახურეთა ორეკ ჯამაგირს ღებულ მე 10 კატეგორიის ქვეთ, ყველა სასწავლებელთა მასწავლებლებს. ლაზარ საფეხურების რომელნიც ამის მოწმობას წარმოადგენენ ალმარ. კომიტეტიდან, ყოფილ მასწავლებელთა, რომელიც მუშაობიათ 15 წელიწადი და წარმოადგენენ საღარიბის მოწმობას.

„ეკონომისტანის“ მწერალთა კავშირის ლიკვიდაცია.

ბათუმის გაზეთ „ბრძოლაში“ დაბეჭდილია ცნობა, ეოფილ „ეკონომისტანის“ მწერალთა კავშირის ლიკვიდაციაზე. გაზეთი კიდევ გვანერეგა ახალი ცნობებს მოწოდების ამის შესახებ. როგორც ცნობიდან სჩანს აქ ბევრ მწერლობის ეუფარაცხოვნელ ფაქტებს ჰპოულობენ. ეს ეს ეს

ᲡᲐᲒᲣᲠᲐᲛᲝ

1884 წ. როცა მე პირველად ვიყავ საგურამოში, იქ მწყანე კედზე იდგა ლამაზი, ოთხ-ოთახიანი სახლი. ეს იყო ილიას ოჯახი, რომელიც მან 12-15 წლის წინათ აეშენა მეტად ცუდი მასალისაგან.

მაგრამ იდგილი მეტად კარგი იყო, ულამ ალოლიება ზედაზენის კედი, ხშირი ტყით დაფარული, წინ ველებზე დაცემული ვენახები, ეერცხლის ფერი არაგვი და მეხრანის ველი, ზემოდ არაგვის ხეობა ლურჯ ნისლებში მაბურული საბჭოთა გზით, ზევითით ყაყასიის მთები, ზედ მყინვარი. სულ ცოტა აღმოსავლეთით წინამძღვარიანთ კარის დაბლობი, ერწოს ველი და მთები. მხოლოდ სამხრეთ დასავლეთით სანახაობა იყო დაფარული არაგვამდის ჩამდინარი ტიტველი ხრიოკებით, საერთოდ სანახაობა იყო მოსიბილაი და ილიას არა ერთხელ დაუკვეხნია თავისი აგარაკის მდებარეობის არჩევანით.

ეს იყო უმშვენიერესი, პოეტური, ჩემი კუთხე, დაშორებული გზისა და სოფელს. 1884 წ. ამ ბაღში, რომელიც ილიამ სახლის აგებასთან ერთად გაიშენა, ახლით დარგული ხეები ჯერ კიდევ რიგიანათ ვეთ ასეულებიდან მიწას, მხოლოთ ორი წაბლის ხე და სახლის უკან დიდი კაკლის ხეები ირჩოდნენ. ილიამ აქ ამოირჩია სამრსახლო ადგილი. ეს მაგრი. ადგილები კაკლის ხეები, აჭაურობის უპირველეს სამკაულს შეადგენდნენ. მათ ფართო ფესვლოვანი კარავის ქვეშ ჩუხჩუხებდა მადრევანი და ხაფხულობით სადილის სუფრაც აქ იშლებოდა.

აქ, ამ მოედანზე მრავალი წლების განმავლობაში იდღესასწაულებოდა ი ლ ი ო ბ ა, აქ ილია უმასპინძლდებოდა საგურამოს და მეზობელ სოფლების გლეხობას. აქ განისმოდა „მრავალ ჟამიერი," აქ გაისმოდა ქართველი პოეტებისა და საზოგადო მოღვაწეთა სიტყვები, ამ კაკლის ქვეშ ისხდნენ ყველა პროფესორების წარმომადგენლები, აქ გაბუნიას ქალი მღერიდა ეროვნულ სიმღერებს, კოტე მესხი ამბობდა იუმორისტულ სცენებს, განდეგილი და გრიშა ალაშიძე იტყოდენ ლექსებს, ხოლო ბევრით ისხდა გლეხობა და უსმენდა, თუ როგორ სცემდა მაჯა საქართველოსი.

რაფიელ ერისთავი, დავით ერისთავი, ეკატერინე გაბაშვილისა, ნიკო ცხვედაძე, პეტრე უმიკაშვილი, ნიკო ხიზანიშვილი (ურბანელი), გიგო ყიფშიძე, გოგებაშვილი, ხახანაშვილი, ვაჟაფშაველა, ვალიკო გუნია, ელისაბედ ჩერქეზიშვილი და მრავალი სხვები აქ ატარებდენ დროს და სტკებოდენ ამ კუთხის სიმშვენიერით.

აქ ჩვეულებისამებრ სუფევდა საბჭოთ სიმშვიდე და ილია აივანზე მჯდომარე წიგნს კითხულობდა, ან ათვალიერებდა თავის მეურნეობას, რაშიც იყო დიდტანტი და მოყვარული. სასოფლო-მეურნეობაში ის იყო თეორეტიკოსი, გამოუცდელი. უეცარდა მხოლოთ ახალი საშეურნეო იარაღების შეძენა, მაგრამ საერთოდ კი მათ ნაკლებად გამოიყენებდა.

მის დაწყობაში არ იყო სისტემა, რაც არ არის საკვირველი, რადგან სულ აქ არ იმყოფებოდა, ზაფხულობით და შემოდგომას ეერობით და მხოლოდ 20 ივლისიდან 20 აგვისტომდე ატარებდა აქ თავის ზაფხულს. მიუხედავათ ამისა, ის სცდილობდა თავისი მამულის გამშვენიერებას. ტყესთან გაიკეთა წყალსადენი და ღამის მყუდროებაში საამო იყო მისი ნელი ჩუხჩუხი. აქ ამ ტაბიდ კუთხეში ღამის მდუმარებას განსაკუთრებითი სილამაზე ჰქონდა. ბნელს, უმთვარო ღამეებში, როცა ბაღი, მთები და მთელი არე მარე დაფარული იყო წყვდიადით, არაფერი ისმოდა გარდა ზღრევანის ჩუჩუნის და არაგვის ხმაურის.

ყველაფერს დაჰფენილი ჰქონდა რაღაც იდუმალობა, რომელიც უყვარს ილიას ახალგაზრდობაში აძლევდა შთაგონებას. „მტკვრის პირას" „ელეგია" „ალაზანი" ასეთი ღამეების ბეჭედით არის დაწერილი.

საამო იყო საგურამოში მთვარიანი ღამეები, როცა მთელ მიდამოს ეძინა მთვარის მკრთალ განათებაში, განსაკუთრებით გაზაფხულს. ო, სად წავიდენ ეს დაუივწყარი გაზაფხულის ღამეები საგურამოში, ზღაპრებივით დამდეგდენ ეგ ღამეები. მახსოვს ერთი გაზაფხული, როცა ილია იყო 50 წლისა და სულითაც იყო ჭაბუკი და სიცოცხლით სავსე. მაშინ მოველით საგურამოში ერთი კვირით და ამ მთვარიან საღამოებს ვატარებდით აქ აივანზე. ბაღებში და ახლოს ტყეში მღეროდენ ბულბულები და წუნარად თითქმის ჩუმათ საუბრობდა ილია თავის ახალგაზრდობაზე, ქართულ პოეზიაზე, და ზოგიერთ ეპიზოდებზე საქართველოს ისტორიიდან.

ხანდახან მოისმოდა გზიდან მეურმის ნაღვლიანი ურმული და მაშინ ილია სწყვეტდა საუბარს და ყურს უგდებდა ამ ჯადოქარ ხმებს.

წლები მიდიოდნენ, ბაღში ხეები უფრო და უფრო ზეითი ადიოდენ, უფრო კი ცაცხვები და ჭანდარი სახლთან. 1894 წლ. ილიამ გადასწყვიტა ახალი სახლის აშენება და სინჯარით შეუდგა საქმეს. მუშაობის დროს ილიამ სახოცა ექალტურზეს, ფრთხილად მოაქცეოდენ ჭანდარს და მართლაც ეს მშვენიერი ხე არ დაზიანებულა და დიდხანს ახარებდა თვე ეალებს. გიოტემ სთქვა, რომ ვინც ხეს დარგავს, ერგ საქმეს სრდილსო, ასეთი ალრის იყო ილიაც, გერმანელ პოეტის დიდი თაყვანისმცემელი. 1895 წ. საგურამოს ახალი სახლი მზად იყო და ილია ბალღოვანი იყო გახარებული, როცა სტუმრებს და მიმსვლელებს ათვალიერებინებდა ამ მყუდრო ოთახს და ფართე აივანს. მისი მასპინძლობა ერთი ორად გადიქცა, რადგან მას ახლა მიეცა სახსარი უფრო მეტი ხალხის მიღებისა.

ბაღის გამშვენიერებასაც ილია დიდ ყურადღებას აქცევდა და მაღე იგი „მშვენიერ კუთხედ" გადიქცა. სისწრაფით გადიოდენ წლები, ხეები უფრო ალიზარდენ, მადრევანი ჩუხჩუხებდა ძველებურად, მაგრამ ჩვენ ვბერდებოდით და როგორც ყველას, ისე ილიას გულში უკრავდა საცოცხლე და მისთან ალტაცება.

თავის სიცოცხლის უკანასკნელ ხანებში მას უფრო და უფრო ნაკლებ ეინტერესებოდა საზოგადო საქმეები, ილია გრძნობდა რომ ცხოვრების ძაფები უკვე მასზე ახალგაზდა ძალებს ეჭირა.

ვერ ვიტყვით, თითქოს მას არ ესმოდა ახალი ცხოვრების შინაარსი, მაგრამ როგორც ყველა მოხუცი და ცხოვრების სცენიდან ჩამავალი ხალხი, ის ხშირად აქებდა თავის დროებას და ძაბავდა ახალს, ასე ეოფილა და მუდამაც ასე იქნება.

საგურამოს სახლებში დიდი ხანია რაც სიწყნარეა და სიცარიელე. მაგრამ 19 საუკუნის მეორე ნახევრის ლიტერატურისა და საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, ეს კუნჭული თამაშობდა უდიდეს როლს და მისი მოგონება საუდამოთ შეერთებულია საქართველოს ახალ გონებრივ ცხოვრებასთან.

არტურ ლეისტი.

ᲨᲔᲮᲕᲔᲓᲠᲐ ᲒᲐᲜᲛᲔᲝᲠᲔᲑᲘᲗ

იდუმალ ძალით შეერთებული
ჩვენ სარეცელზე ავიმართებით:
ორი ქიმერა გაფითრებული,
ორი ქიმერა დამტვრეულ ფრთებით.

გარდაიკვეთა დღეს გილოტინით
ღამე მაღალი, გადაკარგული:
ვგონებ გვიყვარდა, ოდესღაც წინათ,
და დღეს ერთ ერთთან ჯვარზე გაკრული.

ჩვენი სხეულნი კრთიან უფსკრულზე
გადახლართული ღამეში ძველებით;
ჩვენ ერთი ძალა დაგვაკრავს გულზე,
ჩვენ ერთი ცეცხლით დავიფერფლებით.

მაგრამ ტკივილი არ დაგვშორდება,
როცა სიკვდილის დაგვფარავს ჩერო,
და ეამთა სულაში განსტორდება
ჩვენი შეხვედრა სიბნელისწერო.

კოლიუ ნადირაძე.

ᲚᲘᲢᲔᲠᲐᲢᲣᲠᲣᲚᲘ ᲥᲠᲝᲜᲘᲙᲐ

არტურ ლეისტის იუბილე

ორშაბათს 18 სექტემბრის ხელოვანთა სასახლეში შესდგა მთავარ კომიტეტის სხდომა, რომელზედაც გადაწყდა არტურ ლეისტის იუბილეს მოწყობა, მისი საქართველოში ორმოცი წლის მოღვაწეობის ასანიშნავათ, იუბილე განზრახულია ოქტომბრის პირველ რიცხვებში, კრებამ დაადგინა სიიუბილო კომიტეტში მონაწილეობის მიღება სთხოოს: კოტე მაყაშვილს, ვალერიან გუნიას, ესსერს, გერმანელთა საბჭოს თავმჯდომარეს გორინგს, ნინო ნაკაშიძეს, ცაცა დარახველიძეს, ელისაბედ ორბელიანს, ალ. წულუკიძეს, გრიგოლ რობაქიძეს, კორნელი კეკელიძეს ივანე გომართელს, ივანე ელიავეელს, ეკალაძეს, დიმიტრი არაყიშვილს, დ. შევარდნაძეს. იუბილეს დღე ჯერჯერობით ჯერ ეს ეს ეს ... [illegible] ... ... [illegible] ... ... [illegible] ...

ᲡᲐᲗᲐᲒᲝᲒᲘ ᲒᲐᲜᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲐ

ს. მ. უ. ს.

აძლევს წინადადებას ყველა დაწესებულებებს და კერძო სავაჭროებს, რომლებსაც აქვთ

ᲒᲝᲠᲩᲙᲔᲑᲘ

განეოფილების ან ეოფილ მეფარეველის საზოგადოების და მექარხნეების 7 დღის განმავლობაში გაიარონ

ᲜᲐᲗ-ᲡᲐᲤᲧᲝᲒᲑᲘ № 1—2 ავჭალის ქ. № 11,
№ 2— ნავთლული, კახეთის და ნავთლულის ქუჩ. კუთხე.
№ 3— ნავთლული, კახეთის ქუჩაბანდი,
№ 4— მაზუთის შესახვევი № 5,
№ 5— ბითუმის შესახვევი № 3.

დარჩომილი ბოჭკები უნდა წარმოადგინონ თავიანთ ხარჯით ან ჩაბარონ განეოფილების აგენტს, რომელსაც აქვს ბოჭკების შეერების რწმუნებულობა.

დაწესებულებებს ან სავაჭროებს, რომელიც არ წარმოადგენენ აღნიშნულ ვადაზედ შეუწყდებათ ნავთპროდუქტების გაცემა.

ს. ს. ს. რ.

სახელმწფო ღვინის-სპირტის დ კონიაკს ტრესტი ს. მ. უ. ს

თბილისი, სახახლის ქ. № 6. ტელეფონი 16—52

სახლეინტერესტი პაიდის განუსაზღვრელ რაოდენობით ყველა მსურველთათვის, თავის ცნობილ ქარხნების ფაბრიკატებს, რომელ-ნიც მუშაობენ დიდის წარმატებით.

ქარხანა № 1 (ყოფილი დ. ზ. სარაჯიშვილი)
„ 2 („ ამხ. „ორგო"
„ 3 („ დ. ე. კალანდაძე)
„ 4 („ სოგომონოვი ეომში)
„ 5 („ პროტაცერი აბასთუმანში)

პრეიკურანტი მოიკითხეთ ა. ნ. 1 სექტემბრიდან.

ფასები გადახდილ აქციზით

		1 ვედროზე	1 ბოთლზე
1. სპირტი გაწმენდილი	95—96°	2. 500. 000 მ.	
„ „	1 | 4	2. 800. 000 „	700. 000 მ.
„ „	1 | 20	3. 200. 000 „	160. 000 „
2. არაკი პერსა	1 | 20	1. 400. 000 „	70. 000 „
„ „	1 | 40	1. 600. 000 „	40. 000 „
3. კონიაკი ყოფ. სარაჯიშვილის ფირმისა O. C.	1 | 20	3. 200. 000 „	165. 000 „
„ „	1 | 40	3. 600. 000 „	90. 000 „
„ 4	1 | 20	2. 900. 000 „	145. 000 „
„ „	1 | 40	3. 200. 000 „	80. 000 „
„ 3	1 | 20	2. 700. 000 „	135. 000 „
„ „	1 | 40	3. 000. 000 „	75. 000 „
4/5 კონიაკი ყოფ. ამხ. „ორგოსი"			
„ ფინშამპანი	1 | 20	3. 300. 000 „	165. 000 „
„ „	1 | 40	3. 600. 000 „	90. 000 „
„ 4 პან.	1 | 20	2. 800. 000 „	110. 000 „
„ „	1 | 40	3. 000. 000 „	75. 000 „
„ 3	1 | 20	2. 600. 000 „	130. 000 „
„ „	1 | 40	2. 800. 000 „	70. 000 „

ᲛᲧᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲩᲐᲚᲐᲒᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲘᲗᲮᲝᲕᲔᲗ ᲪᲘᲚᲚᲔᲑᲘ.

ტრესტი იძლევა თავის ნაწარმოებისა მაღალ ღირსებობის გარანტიას. საჭირო ეტიკეტების გარდა ნაწარმოებს ზედ აკვრია განსაკუთრებული ქაღალდი სახელმწიფო ღერბით, ფალსიფიკატორებს სახელინტერესტი სასტიკად სდევნის.

ს. ს. ს. რ. ფინანსთა სახალხო

ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲘᲐᲢᲘ

ფინანსთა სახალხო კომისარიატი ამით აცხადებს საყოველთაოდ, რომ 1922 წ. ოქტომბრის 1-ლს რესპუბლიკის ხაზინებში, სახალხო ბანკში და მის განყოფილებებში

ᲨᲔᲬᲧᲕᲔᲑᲐ ᲒᲐᲓᲐᲪᲕᲚᲐ Რ. ს. ფ. ს. Რ. ᲤᲣᲚᲘᲡ ᲜᲘᲨᲜᲔᲑᲘᲡ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲜᲘᲪ ᲒᲐᲛᲝᲡᲣᲚᲘᲐ 1922 ᲬᲚᲐᲛᲓᲔ

სახელმწიფოებრივ, კოოპერიტიულ, საზოგადოებრივ დაწესებულებებმა და კერძო პირებმა, რომელთაც სურთ გადაცვლა რ. ს. ს. რ. ფულის ნიშნების უნდა მიმართონ გადაცვლისათვის სახ. ბანკს ოქტომბრის 1-დან, მის განყოფილებებს და ტფილისის, ქუთაისის, და ბათომის ხაზინებს, რომელნიც კასის ანგარიშის გაწევით აწარმოებენ ფულის ნიშნების გამოცვლას ან მისცემენ საათანადო კვიტანციებს.

კვიტანციებიან მიმდევი დაწესებულებებს მიეცემათ ფული ამავე დაწესებულებებში ფულის დაგროვების რაოდენობით.

ფინანსთა სახალხო კომისარი ა. სვანიძე

ᲐᲛᲘᲔᲠ-ᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲠᲙᲘᲜᲘᲡ ᲒᲖᲐᲗᲐ ᲡᲐᲛᲛᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝ

ამით აცხადებს, რომ 22 და 23 ნოემბერს დილის 10 საათზე თბილისის სალეკციოდასო საწყობში (დიდუბე, ვორონეჟ.) მოხდება ოქტ. ცოინი გაყიდვა ამიერ-კავკ. რკინ. გზაზე სხვა და სხვა საგანებზე მოიკითხეთ.

ᲢᲕᲘᲠᲗᲘᲡ ᲓᲐ ᲑᲐᲠᲒᲘᲡ

და აგრეთვე უფლებამოსილ ტვირთის ნამოვან საგნების და დაკარგულ ნივთების.

ხელმეორედ გაუყიდელი ტვირთის საჯარო ვაჭრობა დანიშნულია იქვე 29 ნოემბერსთვის.

ქვემოდ ნარკვევია №№ ვაგზალისა და გასაყიდ ტვირთის აღრიცხვის №№ და ბარგის №№ დაწვრილებითი ცნობების მიღება შეიძლება თბილისის სალეკციოდასო საწყობში, საჯარო ვაჭრობის დღეს კომის დაწყებამდე.

1. **მოუკითხავი ტვირთები** აღრიცხვების ჩვენებით: №№ 291 (ბაქრაძე) 260561 და 260562 (სარეფერენი).

2. **მოუკითხავი ბარგი:** №№ 11168, 86707, 5126, 1760, 21643, 6617, 1791, 28138, 7675,

3. **უფლებამოსილ ტვირთები:** № 19 (ქვაბარილი), 3492 (ხეზი და სხვა 500 ფ.) 45 (ქერი), 3319 (ქვები), 72505 (ბარგი); 488 (ნამოვანი ნივთები.

ს. ს. ს. რ.

ᲙᲝᲜᲢᲠᲐᲡᲐᲒᲔᲜᲢᲝ

ᲪᲔᲜᲢᲠᲝᲢᲠᲐᲕᲝᲢᲐ ს. მ. უ. .

აწარმოებს ოპერაციებს:

1. **დადგენა საქონლისა** ბაზაში სადგურიდან და სადგურზე თავის საბარგო ავტომობილებით და დროებით.

2. **მიღება და გაგზავნა საქონლისა** საქართველოს, სომხეთის, აზერბაიჯანის რ. ს. ფ. ს. რ. რკინის გზაზე და საზღვარ გარეთ კომისიონერ პირობებზე.

3. **შენახვა ეოველგვარ საქონლისა** და ტვირთისა თავის საწყობებში, ბაზაში სხვა და სხვა ნაწილებში.

4. **მოლაპარაკების გამართვა რკინის გზის მართველობასთან** და სხვა დაწესებულებებთან საქონლის მიღების და გადაგზავნის შესახებ.

5. **ეოველგვარ დოკუმენტების მოწყობა** ამავე კავკასიის რკინის გზის საქმართველოში.

კონტრასაგენტო პასუხს აგებს თუ ვინაობაა დაიკარგა, დაიმტვრა, გაფუჭდა ან მოიპარეს მიღებული საქონელი გადაგზავნის დროს. კონტრასაგენტო პასუხს აგებს საქონლის მიღების დროდგან დანიშნულებისამებრ ჩაბარებამდე. აგრეთვე პასუხს აგებს საქონლის შენახვისათვის და ვაგონების ზედ მეტ დროს გაჩერებისათვის.

მისამართი: მოედანი, ბერძენია პასაჟი შეა სართული № 3. ტელეფონი 10—5

კონტორა ღია არის 9—5 საათამდე.

საკონტრაგენტო „ცტეემი" აუწყებს საზოგადოებას, რომ კლიენტებისათვის საქონის გასაღებულებლად თავისუფლების მოედანზე ახლა მოიგელ ში იქნება მოწყობილი საკონტრაგენტოს გასოფილება.

საკონტრაგენტო „ცტეემი"

სახელმწიფო საჯინიბო

15 ოქტომბრიდან საჯინიბოს ეზაზე ყიდვებს,

ᲓᲝᲚᲘ

ᲓᲐ ᲡᲐᲯᲘᲠᲘᲗᲝ ᲨᲔᲯᲘᲑᲠᲔᲑᲐᲜᲘ

მონაწილეობა შეუძლიან მიიღოს ყველა მსურველმა

ᲬᲐᲬᲔᲠᲐ ᲛᲘᲬᲐᲠᲗᲔᲑᲐ. საწერი და ცნობები დილის 9 ს. ნახ. შეიტანება, 3 საათამდის სახელმწიფო საგინობის სამართველოში ეკონომიკურ ეზაში, ოთ. კოდეტი კორპუსის შენობაში (ფიწიდ მოქმედების კომისარიატის ბინა).

ნება დართ. სამხ. ცენზ. 3000. სამხედრო საბჭოთა კომისარიატის სტამბა